

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ

Τα τέλη και το... τέλος

Άνοιξε η συζήτηση για επιβολή τέλους στην κρουαζιέρα ώστε να μετριαστεί το βάρος του υπερτουρισμού που πνίγει ειδυλλιακούς προορισμούς της χώρας. Όμως, ο κλάδος έχει άλλη άποψη και περίσσιες εναλλακτικές. Είναι πράγματι ένοχη η κρουαζιέρα για το «πατείς με πατώ σε» ή ο εύκολος στόχος; Πώς θα μπορούσε να κινηθεί έξυπνα η πολιτεία αν την ενδιέφερε η ισόρροπη και βιώσιμη ανάπτυξη και όχι η καταφυγή σε κοντόφθαλμες επιλογές;

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΧΡΗΣΤΟΣ (CHRIS) ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
MBA, PhD, CEO ICCS Co

Υποθετικό σενάριο για τη δημιουργία του αναγκαίου υποβάθρου: Σ' ένα πολύ διάσημο μουσείο ή δημοφιλές θεματικό πάρκο παρατηρείται έντονη δυσκολία διαχείρισης του κοινού, με πολλά προβλήματα και παράπονα, κι έτσι η διοίκηση αποφασίζει κατόπιν ωρίμου σκέψης να αυξήσει κατά πολύ το εισιτήριο ώστε να μειωθεί το ενδιαφέρον και η προσέλευση των επισκεπτών. Ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα; Σε λίγες μέρες δεν θα βρισκόταν στη θέση της η διοίκηση, ενώ θα ξεκινούσε καμπάνια με ειδικές προσφορές για

την αποκατάσταση της ζημιάς που θα είχε ήδη προκληθεί. Και φυσικά, θα είχε αναλάβει νέα διοίκηση και οι μέτοχοι θα έδιναν ψήφο εμπιστοσύνης. Παράλληλα, όμως, θα ανέλυαν τις αιτίες της υπερσυγκέντρωσης και της κακής παροχής υπηρεσιών, θα δημιουργούσαν τις προϋποθέσεις για τη λειτουργία επιπλέον υποδομών που θα διευκόλυναν το κοινό, θα σχεδίαζαν νέες πτέρυγες ή τμήματα που θα αβγάτιζαν τις επιλογές του, και άλλα πολλά. Τα παραπάνω, θα μπορούσε να πει κανείς, είναι απλώς το ζουμί από case studies στο αποτελεσματικό μάνατζμεντ και τη διαχείριση κρίσεων στον

τομέα της παροχής υπηρεσιών αναψυχής. Η χώρα μας ζει στην «εποχή της υπερ-κρουαζιέρας», και όχι του υπερτουρισμού ούτε της υπερσυγκέντρωσης επισκεπτών. Αφού με καμάρι άπαντες ανέφεραν παγίως ότι ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία μας, αίφνης βρέθηκε τις πταίει και στενάζουν οι τουρίστες, οι κάτοικοι, τα σοκάκια και τα μπετά στη Σαντορίνη και τη Μύκονο. Πταίει η κρουαζιέρα. Αν δεν ήταν η κρουαζιέρα, θα έπρεπε να εφευρεθεί μια άλλη αιτία. Αλλά –μεταξύ μας– η κρουαζιέρα εξυπηρετεί πολύ περισσότερο, ακριβώς γιατί δεν εξυπηρετεί σημαντικά ντόπια οικονο-

μικά συμφέροντα, όπως τα ξενοδοχεία, την ακτοπολία, την αεροπορία ή την πρακτόρευση. Και κατόπιν (ωρίμου;) σκέψης βγήκε το πόρισμα: υπέρμετρη αύξηση των τελών προσέγγισης. «Ανειδίκευτοι» ειδικοί από τρία αρμόδια υπουργεία κάνουν τον σχεδιασμό με αλγόριθμο, μάλλον για να αμβλυνθούν οι αντιδράσεις, να γίνουν προϋποθέσεις, να γίνει και λίγο πολύπλοκος ο υπολογισμός και να δικαιολογηθεί η τόση αργοπορία. Ας θέσουμε ένα απλό πλαίσιο σκέψης και κάποια ερωτήματα, ρητορικά και μη:

- Έπρεπε να αυξηθούν τα τέλη ελλιμενισμού; Η απάντηση είναι «ναι», ►

ΒΡΕΘΗΚΕ ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑΖΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ,

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ, ΤΑ ΣΟΚΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΠΕΤΑ. ΠΤΑΙΕΙ Η ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ